

[truth] LINK

11

Viața ta, condusă
de dragostea Lui

descoperă.conectează-te.experimentează

11 VIAȚA TA, CONDUSĂ DE DRAGOSTEA LUI

DESCOPERĂ

Dumnezeu nu le dorește oamenilor decât un singur lucru: să aibă dragoste unul pentru altul.

CUM ARATĂ DRAGOSTEA PUSĂ ÎN PRACTICĂ?

Imaginați-vă un oraș cu o populație de câteva milioane de locuitori – ca Los Angeles-ul, de exemplu, – unde în fiecare cuplu căsătorit există o dragoste profundă, iar cei doi își trăiesc viața într-o credințioasă neabătută unul față de altul, unde fiecare om este foarte mulțumit cu ceea ce are, fără să-și dorească ceea ce este al aproapelui său, unde fiecare persoană este cinstită și spune mereu adevărul, unde toți își iubesc și respectă părinții, unde fiecare prețuiește viața și binele altora și nu face niciodată vreun lucru care să-i rănească pe ceilalți, fără urmă de violență sau abuz, unde nimeni nu suferă din cauza vreunei relații frânte sau disfuncționale, un oraș în care toți îl cunosc pe Dumnezeu ca pe un Dumnezeu desăvârșit în dragoste, închinându-l-se pentru ceea ce este El, adorându-L cu bucurie și fără nicio constrângere.

Vi se pare un loc bun sau unul rău, un mediu fericit sau unul mizerabil? Este genul de loc în care v-ar plăcea să trăiți sau de care să fugiți cât mai departe? Desigur, știm cu toții că ceea ce tocmai am descris reprezintă cel mai frumos stil de viață de care pot avea parte oamenii. Dar iată ceva interesant: ceea ce am făcut de fapt a fost să descriu cum ar arăta o societate în care toți oamenii trăiesc în armonie cu legea lui Dumnezeu, cunoscută și ca „Cele Zece Porunci”. Așadar, ce fel de lege este aceasta? Ei bine, având în vedere societatea pe care am descris-o, este o lege ce promovează integritatea relațională. Primele patru porunci descriu cum arată dragostea pe „verticală”, în relația cu Dumnezeu. Ultimele șase dintre cele zece descriu dragostea pe orizontală, în relația cu ceilalți oameni.

Citiți Exodul 20:1-17 și Matei 22:36-40 și discutați cum descriu Cele Zece Porunci manifestarea dragostei prin fapte.

Pentru că „Dumnezeu este iubire”, și legea Lui este bazată pe iubire. Iar pentru că legea Sa este bazată pe dragoste, ea nu este altceva decât o reflectare a caracterului Său. Mergând mai departe, putem spune că, din moment ce legea este o transcriere a caracterului divin, ea este imuabilă, neschimbătoare și veșnică, la fel ca Dumnezeu. Caută să urmărești logica acestor versete biblice pentru a înțelege natura neschimbătoare a legii lui Dumnezeu:

Maleahi 3:6; Iacov 1:17; Evrei 13:8; 1 Ioan 4:8; Romani 13:10.

LEGEA LIBERTĂȚII

Mulți oameni au o problemă cu ideea că Dumnezeu are o lege, însă de obicei acest lucru are loc pentru că ei înțeleg greșit natura și scopul ei. Cuvântul „lege” ne trimite cu gândul la control, restricție și legi arbitrare care sunt opuse libertății și plăcerii. Însă nimic nu este mai departe de adevăr când vine vorba de legea lui Dumnezeu.

Iacov numește legea lui Dumnezeu „legea desăvârșită, care este legea _____”. (Iacov 1:25)

Iar David spune despre legea lui Dumnezeu: „_____ pe calea poruncilor Tale, căci îmi scoți inima la _____.” (Psalmii 119:32)

Potențialul uman pentru libertate și fericire crește în cadrul parametrilor largi ai credințioșiei relaționale și scade drastic în contextul parametrilor înguști ai infidelității. De fapt, legea lui Dumnezeu nu este restrictivă. Din contră, ea aduce o libertate nemaîntâlnită. Ea nu reduce experimentarea fericirii și a plăcerii, ci din contră – le dezvoltă până la cel mai înalt nivel cu putință. Cine este mai fericit – omul care este cunoscut ca o persoană cinstită și, ca urmare, toți au încredere în el sau cel care minte și înșală, în care nimeni nu are încredere? Cine se va simți mai împlinit – cuplul în care cei doi rămân credințioși unul altuia toată viața, cunoscând astfel nivele din ce în ce mai profunde de siguranță, intimitate și încredere, sau cuplul în care cei doi calcă legământul încheiat, angajându-se în relații extramaritale? Cine este mai liber – omul care este mereu nervos și se manifestă violent sau cel care nu are niciun resentiment față de nimeni?

Răspunsul este simplu!

FALIMENT MORAL

Cu toate acestea, există o problemă, și este una gravă. Apostolul Pavel descrie foarte bine situația gravă în care ne găsim:

„Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună. [...] Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească, dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului. Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc” (Romani 7:12,14-15).

Așadar, nu este nimic în neregulă cu legea lui Dumnezeu, ci noi suntem cei care avem o mare problemă. Cuvântul folosit de Biblie pentru a descrie starea deznădăjduită în care ne aflăm este „păcat”, iar acesta este definit foarte simplu ca o călcare a legii (1 Ioan 3:4), a legii care este bazată pe dragoste (Romani 13:10). Așadar, cuvântul „păcătos” arată că am decăzut de la dragoste la egoism. Ne aflăm într-o stare descrisă de Martin Luther ca *homo incurvatus in se*, expresie latinească; tradusă *mot à mot* înseamnă „om îndoit spre sine”. Înclinația de a ne sluji nouă înșine este atât de puternică, încât Pavel folosește un limbaj împrumutat din comerțul cu sclavi: suntem „vânduți robi păcatului”, spune el. Pe cont propriu, oricât de mult am încerca, ne va fi imposibil să trăim o viață care să fie în armonie cu legea dragostei divine desăvârșite. Suntem falimentari în ceea ce privește puterea morală. Avem nevoie de ceva mai mult decât o carte automotivatoare, o practică religioasă, un medicament sau un impuls al voinței care deja este demodat.

Avem nevoie de un Salvator.

Doamne, este rândul Tău!

NOUL LEGĂMÂNT: ASCULTARE CE PORNEȘTE DIN INTERIOR

Prin Isus Hristos, Dumnezeu a oferit o cale de mântuire pe care Biblia o numește „neprihănire prin credință” (Galateni 5:5).

În două profeții mesianice, Ieremia îi acordă Mântuitorului cel așteptat un titlu foarte semnificativ: „DOMNUL, NEPRIHĂNIREA NOASTRĂ” (Ieremia 23:6; 33:16). Aici apare ideea de neprihănire care este oferită în dar de undeva din exterior, care este opusă ideii conform căreia omul trebuie să-și „fabric” neprihănirea în el însuși. Este neprihănirea *Domnului*, și totuși este a noastră. El Însuși este „NEPRIHĂNIREA NOASTRĂ.”

Ajunși în Noul Testament, apostolul Pavel dezvoltă această idee extraordinară. El arată că Dumnezeu îi salvează pe cei păcătoși, atribuindu-le neprihănirea lui Hristos. Prin meritele vieții neprihănite și ale morții ispășitoare a lui Hrisos, Dumnezeu face pentru cei păcătoși un lucru de necrezut: El „cheamă lucrurile care nu sunt ca și cum ar fi” (Romani 4:17). Dumnezeu Se raportează la noi ca și când am fi neprihăniți, cu toate că nu suntem, ca și când nu am fi păcătuit niciodată, cu toate că am făcut-o, ca și când am fi nevinovați, cu toate că suntem.

Pavel numește această acțiune divină unilaterală „darul fără plată”, „harul lui Dumnezeu și darul pe care ni l-a făcut harul acesta într-un singur om, adică în Isus Hristos” și „darul neprihăririi” (Romani 5:15,17). Apoi, sumarizează totul în câteva cuvinte:

„Căci, după cum, prin neascultarea unui singur om (păcatul lui Adam), cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți” (Romani 5:19).

Cu alte cuvinte, ascultarea lui Isus față de legea lui Dumnezeu este o ascultare reprezentativă care este oferită ca dar tuturor celor păcătoși. Și totuși, Dumnezeu nu Se raportează la noi ca și când am fi neprihăniți pentru a ne întări în nelegiuirea noastră, ci cu scopul de a ne elibera inimile de orice simțământ de condamnare și de încercarea de a ne câștiga mântuirea pe cont propriu, convingându-ne de dragostea Lui necondiționată pentru noi, descoperindu-ne gândurile pe care le are cu privire la noi și trezind în noi credința. Apoi, odată ce relația cu El a fost refăcută pe baza harului Său – a favorii Lui nemeritate –, ascultarea față de El începe să izvorască din interior spre exterior. Este credința ce răspunde la credință și dragostea ce răspunde la dragoste.

Iar aceasta ne aduce la noul legământ.

Când Dumnezeu a dat legea Sa poporului Israel la Muntele Sinai, poporul și-a supraevaluat condiția morală în care se afla și l-a făcut lui Dumnezeu o promisiune plină de încredere în sine: „Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul” (Exodul 24:7). Ceea ce a urmat a fost o lungă istorie de neascultare, răzvrătire și păcate de toate felurile, presărată cu promisiuni repetate de a asculta de legea lui Dumnezeu. Acesta a ajuns să fie cunoscut ca „primul”, sau „vechiul”, legământ (Evrei 8:7,13). Însă Dumnezeu avea ceva cu totul diferit în minte, încă de la început, iar acest „ceva” a devenit cunoscut ca „noul legământ”, bazat pe promisiunea Lui de a ierta păcatele și de a scrie legea Sa în inimile noastre.

Citiți Ieremia 31:31-34 și Evrei 8:7-12 și discutați aspectele specifice ale noului legământ.

CONECTEAZĂ-TE

Fiind într-o nouă relație cu Dumnezeu, care are ca bază noul legământ, noi nu păzim legea pentru a ne câștiga mântuirea, ci o facem ca o consecință naturală izvorâtă din dragoste, ca urmare a mântuirii pe care deja o avem fără plată în Hristos.

În Romani 7:1-6, Pavel folosește căsătoria pentru a ilustra diferența dintre vechiul și noul legământ. Dacă o femeie este căsătorită, spune el, este legată prin lege de bărbatul ei cât timp acesta trăiește. Dacă se căsătorește cu un altul, comite adulter. Dar dacă-i moare bărbatul, ea devine liberă pentru a se recăsători.

În continuare, Pavel aseamănă primul „soț” cu efortul nostru de a ne câștiga mântuirea prin ascultarea de lege, iar pe cel de-al doilea, cu Hristos, ca singura cale adevărată către mântuire. El ne îndeamnă să „murim față de lege”, ca mod de a câștiga mântuirea, și să ne „căsătorim” cu Hristos, ca Mântuitor al nostru. Apoi, vom fi într-o relație cu Dumnezeu în care vom sluji „într-un duh nou, iar nu după vechea slovă” (versetul 6).

Cu alte cuvinte, în cadrul vechiului legământ, căutăm să ascultăm de litera legii pentru a obține favoarea lui Dumnezeu, în timp ce în noul legământ noi relaționăm cu El pornind de la premisa că deja avem favoarea Lui în Hristos, motiv pentru care ascultăm de legea Sa din inimă, fiind motivați și împuterniciți de dragostea Lui.

EXPERIMENTEAZĂ

Dorința mea sinceră este să fiu un urmaș
al lui Hristos în noul Său legământ.

Mărturisesc lipsa mea totală de putere pentru a trăi în ascultare de legea divină a dragostei și primesc prin credință neprihănirea lui Hristos, ca singura mea speranță, cerându-l să scrie legea Sa pe inima mea. Fie ca și experiența mea să fie cea descrisă de regele David în rugăciunea lui arzătoare: „Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele” (Psalmii 40:8).